

--

**Az EU demokratikussá válik,
vagy szétesik!**

▶▶ DiEM₂₅

A Demokrácia Európában
Mozgalom 2025

A Demokrácia Európában Mozgalom 2025

A globális versenyképességgel, migrációval és terrorizmussal kapcsolatos aggodalmak ellenére csupán egyetlen jövőkép rémíti igazán halálra Európa hatalmait: a demokrácia! A demokrácia nevében beszélnek ugyan, de csak azért, hogy annak gyakorlatát tagadják, kitagadják és elnyomják. A demokráciát kívánják alakítani, elkerülni, korrumpálni, misztifikálni, fölötté zsarnokoskodni és azt manipulálni, mindezt pedig azért, hogy energiáját megtörjék, és lehetőségeit elhárítsák.

A népei uralma alatt álló Európa, egy démosz általi kormány a közös rémálma:

- A brüsszeli bürokráciának (és a több mint tízezer lobbistájának);
- A gyorsreagálású osztagokként működő felügyelőszerveknek, a pénzügyi trojkának, amelyet nem megválasztott technokratákkal közösen verbuváltak más nemzetközi és európai szervezetekből;
- A nagy hatalmú Eurosoportnak amelynek létezését semmiféle törvény vagy szerződés nem szabályozza;
- A pénzügyileg kimentett bankároknak, alapkezelőknek és az újból és újból megjelenő oligarcháknak, amelyek folyton gyanakvással tekintenek a tömegekre és annak szervezett véleménynyilvánítására;
- A liberalizmust és demokráciát, szabadságot és szolidaritást fennen hirdető politikai pártoknak, amelyek kormányra kerülve azután rendre elárulják ezeket az értékeket;
- A kormányoknak melyek az egyenlőtlenséget táplálják önpusztító megszorító intézkedések bevezetésével;
- A médiacézároknak, akik a félelemkeltést egyenesen művészeti ággá fejlesztették, amelyet aztán profitszerzésre és a hatalom fenntartására használnak;
- A nagyvállalatoknak és a velük összesustorgó, titkolózó uniós intézményeknek, amelyek ugyanebbe a félelembe fektetnek be, hogy a titkolózást és a mindenkire kiterjedő megfigyelés kultúráját terjesszék, és hogy a közvéleményt maguk felé hajlítsák;

Az Európai Unió kivételes teljesítmény volt, amely békében hozta közös nevezőre a különböző nyelveket beszélő európai népeket, és különböző nyelvek kultúrák talajából növekedett ki, bebizonyítva hogy együtt tudunk működni az emberi jogok terén, a kontinensen, ahol nem sokkal azelőtt még a gyilkos sovinizmus, rasszizmus és barbárság uralkodott. Az Európai Unió lehetett volna a közmondásos fény az éjszakában, amely megmutathatta volna, a világnak hogyan lehet a békét és szolidaritást kiemelni a konfliktusok és vakbuzgóság karmai közül.

Sajnos azonban ma a közös bürokrácia és a közös valuta inkább megosztják Európa népeit, amelyek már épphogy egyesültek különböző nyelveik és kultúráik ellenére. A rövidlátó politikusok, gazdasági naivitástól szenvedő tisztviselők és pénzügyekben inkompetens „szakértők” dacszövetsége szolgálai módon alávetik magukat a pénzügyi és ipari konglomerátumok parancsainak, ezzel pedig Európa megbecsülését teszik kockára és kiszolgáltatják azt egy Európa-ellenes visszafejlődésnek. Büszke nemzeteket fordítanak egymás ellen. A nacionalizmus, szélsőségesség és rasszizmus pedig újra felébredt.

A szétbomló EU-nk középpontjában egy vétkes hazugság áll: egy erősen politikai, felülről lefelé tartó, átláthatatlan döntéshozatali mechanizmust mutat be „politikamentesként”, „technikaiként”, „procedurálisként” és „semlegesként”. E hazugság célja, hogy megakadályozza az európaiakat abban, hogy demokratikus ellenőrzést gyakoroljanak saját pénzük, saját pénzügyeik, saját munkakörülményeik és saját környezetük fölött. E félrevezetés ára nem pusztán a demokrácia vége, de a gyenge gazdasági politikák is:

- Az eurozóna gazdaságait egymás után hajtják bele a versenyszerű megszorítások szakadékába, ez pedig folyamatos recessziót eredményez a gyengébb országokban és kisebb mértékű befektetésekhez vezet a magországokban.
- Eközben az eurozónán kívüli tagországokat elidegenítik, és azok máshol keresnek szövetségeseket és inspirációt. Olyan helyeken, ahol minden bizonnyal homályos, de kényszerű szabad kereskedelmi egyezményekben rohannak bele, melyek aláássák szuverenitásukat.
- A példátlan egyenlőtlenség, a csökkenő remény és a gyűlölet uralkodik egész Európában. A hatástalan, autoriter, illegitim és antidemokratikus Európa szétesőben van. Az európaiakat pedig hamis választások elé állítják:
- Vagy visszahúzódnak a nemzetállam gubójába
- Vagy alávetik magunkat a brüsszeli „demokráciamentes zóna” akaratának

Azonban mindkét út következményei, a nemzetállamba való visszavonulási és a fennálló EU-nál maradási is rémületes következményekkel járnak Európára, az európaiakra és az Európa-pártiakra nézve. Kell lennie más útnak is. És ez az út létezik is!

Ez az út az, amit a hivatalos „Európa” kartellmentalitásának és eljárási rendjének minden elemével ellenez. Az Európai Uniót és intézményeit megrontó tekintélyelvűség ellenszere maga a demokratikus mozgalom. Mozgalmunk a DiEM25 ezt a hullámot indítja el. Az EU demokratizációjának azonnal el kell indulnia, hiszen gyors indulás nélkül talán lehetetlen lesz letörni a kezdeti intézményes ellenállást, mielőtt Európa eléri azt a pontot ahonnan már nincs visszatérés.

Célunk, hogy Európát demokratizáljuk, teljesen reális célkitűzés. Egyáltalán nem nagyobb utópia, mint az Európai Unió megalkotása volt. Valójában még kevésbé utópikus, mint a kísérlet, hogy a mostani, antidemokratikus és széteső Európát valahogy egyben tartsuk.

Célunk, hogy Európát demokratizáljuk, viszont nagyon is sürgős. Egy évtizedet adunk rá, 2025-ig. Ha nem sikerül addig Európát demokratikussá tenni, akkor a kontinens tekintélyelvű hatalmai sikerrel járnak ennek a folyamatnak az elfojtásában, akkor az Unió összeomlik ósbűne súlya alatt, szétreped és bukása elmondhatatlan nehézségekhez vezet mindenhol – nemcsak Európában.

MIÉRT VESZTI EL EURÓPA INTEGRITÁSÁT ÉS LELKÉT?

A háború utáni évtizedekben, amikor az EU-t elkezdték felépíteni, a nemzeti kultúrákat a nemzetköziség szellemisége töltötte meg új élettel, az eltűnő határok, közös fejlődés és az emelkedő életszínvonal egyesítette az európaiakat. De az integrációs folyamat szívében már ott rejtett a kigyó tojása.

Gazdasági szempontból az EU egy nehézipari kartellként jött létre (amelyhez később a mezőgazdaság is csatlakozott), amely elkötelezte magát az árak befagyasztása és oligopóliumuk hasznainak újraelosztása mellett a brüsszeli bürokrácián keresztül. A felemelkedő kartell és annak brüsszeli adminisztrátorai tartottak a démosztól, és megvetették a nép általi kormányzás alapelvét.

Türelmesen és módszeresen folyt le a döntéshozatal folyamatának politikamentesítése, ennek az eredménye pedig egy szikkasztó, de fáradhatatlan törekvés lett, amelynek célja az volt, hogy kiszorítsa a démoszt a demokráciából és minden közpolitikát a szétterjedt ál-technokratikus fatalizmus köpenyébe burkoljon. A nemzeti politikusokat busásan megjutalmazták, amiért politikamentes zónává változtatták az Európai Bizottságot, a Tanácsot, az Ecofint, az Eurocsoportot és az Európai Központi Bankot. Bárkit, aki a depolitizálás folyamatával szembeszegült, „Európa ellenesnek” bélyegeztek és elszigetelt külön hangként kezeltek.

A hazugság épp az eurokrácia középpontjában keresendő: úgy tesznek, ugyanis, mintha homályos, felülről lefelé szerveződő döntéshozatali folyamataik politikamentesek lennének és megkövetelik, hogy ezeket így is kezeljük. Valójában ezek az eljárások nagyon nagy mértékben politikaiak, ugyanis épp a demokráciát ölik meg azzal, hogy politikai kérdéseket kezelnek úgy, mintha pusztán technikai problémák lennének. A szabályok szentségének valódi célját álcázzák: az a cél, hogy az európaiak döntő többségét távol tartsák a pénzt és pénzügyeket ellenőrző demokratikus jogaik gyakorlásától, és hogy megvédjék valódi uraik, a pénzügyi és ipari konglomerátumok érdekeit.

Ennek a csúsztatásnak az ára azonban nem csupán a demokratikus politika, hanem a gazdaságpolitika vége is. Senkit sem érhet meglepetésként, hogy Európa politikai és gazdasági intézményei a gazdasági mutatók süllyedéséhez és elkerülhető nehézségekhez vezettek. **És közben azokat az egyszerű elveket, amelyeket egy magabiztosabb Európa valamikor értett, elhagytuk:**

- A szabályoknak az európai embereket kell szolgálniuk, nem pedig fordítva;
- A valuta eszköz kell, hogy legyen, nem pedig önmagában a cél;
- A közös piac csak akkor lesz demokratikus, ha a gyengébb európaiakat közös eszközökkel védelmezi, ugyanúgy, ahogy a környezetet is, ezeket az eszközöket pedig demokratikusan választjuk és építjük ki
- A demokrácia nem lehet luxus, amely csak a hitelezőknek jár ki, ám az adósoknak nem;
- A demokrácia nélkülözhetetlen ahhoz, hogy kordában tartsa a kapitalizmus legrosszabb, önpusztító folyamatait, és hogy ablakot nyisson a társadalmi harmónia és a fenntartható fejlődés új távlataira.

Válaszul Európa kartellesített társadalmi gazdaságának elkerülhetetlen sikertelenségére abban, hogy újraépüljön a 2008-as Nagy Recesszióból, az EU intézményrendszere, amely ezt a bukást okozta, a tekintélyelvűség megerősítésébe menekült. Minél inkább elfojtják a demokráciát, minél kevésbé legitim saját politikai tekintélyük, annál erősebbé válnak a gazdasági recesszió erői, és annál nagyobb lesz a további tekintélyelvűség iránti igényük is. Így a demokrácia ellenségei új erőhöz jutnak, miközben azonban folyamatosan veszítik el legitimitásukat, és a fejlődést, valamint reményt csak keveseknek adnak (és ők is csupán kapuk és kerítések mögött élvezhetik azokat, amelyek megvédik őket a maradék társadalomtól).

Ez az a láthatatlan folyamat, amely során Európa válsága ismét befelé fordítja nemzeteinket, és egyben egymás ellen is. Régóta létező sovinizmust és idegenellenességet éleszt újra. A szorongás privatizációja, a „másiktól” való rettegés, az ambíciók nemzetállamosítása, a politikacsinalás újraneutralizálása mind a közös érdekek mérgező szétDarabolódásához vezetnek, amelyből egész Európának csak a szenvedést lesz osztályrésze. Európa szálnalmas reakciói a banki- és hitelválságra, a menekültválságra, az egységes kül- és terrorellenes politika igényére mind-mind arra mutatnak rá, mik a következményei annak, ha a szolidaritás szó minden jelentését elveszti:

- Az a mély seb, amit az „Athéni Tavasz” leverése, és az azt követő, eleve elbukásra tervezett „gazdasági reformcsomag” bevezetése okozott Európa integritásán;
- Az általános nézet, hogy bármikor, amikor csak egy állami költségvetést ki kell igazítani, vagy egy banknak mentőcsomagot kell nyújtani, akkor a dolgozóknak és a társadalom leggyengébb elemeinek kell fizetnie a legvagyonosabb járadékosok bűneiért;
- Az az állandó törekvés, amely árucikké változtatna mindenféle munkát és kivezetné a demokráciát a munkahelyekről;
- A felháborító „nem az én udvaromban” hozzáállás, amelyet a legtöbb EU tagállam az Európa partjaira érkezett menekültekkel szemben tanúsított. Ez is azt illusztrálja, hogy egy szétesett európai kormányzási modell elkerülhetetlenül erkölcsi hanyatláshoz és politikai benuháshoz vezet. Ezen túl azt is bizonyítja, hogy az Európán kívüliek ellen irányuló gyűlölet is az Európán belüli szolidaritás eltűnésének egyenes következménye;
- Az a nevétséges kifejezés, amelyet akkor kapunk, ha az „európai”, „kül-” és „politika” tagokból megpróbálunk kifejezést alkotni;
- Az a könnyedség, amellyel az európai kormányok az irtózatos párizsi terrortámadások után elhatározták, hogy az egyetlen megoldás a határok újbóli felhúzása még akkor is, ha a támadók túlnyomó többsége valójában maga is EU állampolgár volt – egy újabb jele annak a morális pániknak, ami az európaiakat egyesíteni, a közös problémákra közös megoldást találni képtelen Európai Unióval jár.

MI A TEENDŐ? A MI JÖVŐKÉPÜNK

Hogy reális időn belül érnék el legfontosabb céljainkat. Ezért a DiEM25 rendszeres időközönkénti áttörésekre bontja fel a folyamatot annak érdekében, hogy mindezekből 2025-re legkésőbb egy teljesen demokratizált Európa álljon össze.

Ma az európaiak még mindenhol úgy érzik, hogy az EU intézményei cserbenhagyták őket. Ez a helyzet Helsinkitől Lisszabonig, Dublintól Kréta szigetéig, Lipcsétől Aberdeenig. Az európaiak érzik, hogy sebesen közeleg a kemény döntés ideje. Választhatnak a valódi demokrácia, illetve az ármányos szétesés között. Egyesülnünk kell, hogy biztosítsuk, Európa a kézenfekvő döntést hozza meg: autentikus, valódi demokráciát választ.

Arra a kérdésre, hogy mindezt mikor és hogyan érnék el, a következő a válaszunk:

AZONNAL akarunk: Teljes átláthatóságot a döntéshozatalban

- Az EU Tanácsa az Ecofin, az FTT és az Eurogroup ülések élő, internetes közvetítését;
- Az Európai Központi Bank kormányzó tanácsa üléseinek közzétételét néhány héttel a találkozók után;
- Az életbevágó tárgyalásokhoz kapcsolódó minden dokumentum (pl. a TTIP-egyezmény, pénzügyi „mentőcsomagok”, Nagy-Britannia státusza az EU-n belül), és minden az EU állampolgárainak életét és jövőjét érintő irat haladéktalan nyilvánosságra hozatalát az interneten;
- Kötelező regisztert a lobbistáknak, amely ügyfeleik nevét, javadalmazásuk összegét és a megválasztott és kinevezett tisztségviselőkkel folytatott tárgyalásaik listáját is tartalmazza;

TIZENKÉT HÓNAPON BELÜL: Reakció a folyamatos gazdasági válságra a létező intézmények bevonásával és a létező EU keretszerződéseken belül

Európa mostani válsága egyszerre négy területen bontakozik éppen ki

- Állami adósságállomány;
- Bankszektor;
- Nem megfelelő befektetések és
- Növekvő szegénység

Mind a négy terület olyan, amelyet jelenleg a különböző nemzeti kormányokra hagynak, amelyek azonban nem bírnak kellő hatalommal ahhoz, hogy ezeket kezeljék is. A DiEM25 részletes politikai terveket fog kidolgozni, közös európai megoldást mind a négy területre, miközben Brüsszel kizárólagos befolyásának korlátozását fogja javasolni, és több hatalmat javasol a nemzeti parlamenteknek, regionális tanácsoknak, városházáknak és helyi közösségeknek. A javasolt politikai megoldások célja a már létező intézmények átalakítása lesz (a már létező szerződések és charták kreatív újraértelmezése segítségével) azért, hogy stabilizálja az államadósság, a bankszektor, a nem megfelelő befektetések és a növekvő szegénység egymással összefüggő kríziseit.

KÉT ÉVEN BELÜL: Alkotmányozó Gyűlés

Európa népeinek jogukban áll, hogy eldöntsék az Unió jövőjét és kötelességük hogy Európát (2025-ig) teljes demokráciává alakítsák át szuverén parlamenttel, amely a nemzeti önrendelkezést tiszteletben tartja, és amely megosztja hatalmát a nemzeti parlamentekkel, regionális tanácsokkal és városi önkormányzatokkal. Ahhoz, hogy ezt elérjük, egy az ezeket a képviselőket felvonultató gyűlést kell összehívni. A DiEM25 olyan alkotmányozó gyűlést felállítást javasolja, amelynek képviselőit nemzetektől függetlenül választják meg. Ma már az egyetemek is Brüsszelnél pályáznak kutatási pénzért, ezért a képviselőknek majd nemzetközi szövetségeket kell kötniük. Ehhez hasonlóan az alkotmányozó testület megválasztása is olyan listákról történjen, amely a legtöbb EU-n belüli országból egyszerre vonultat fel képviselőket. Az ennek eredményeképp létrejövő Alkotmányozó Gyűlés kellő hatalommal fog rendelkezni ahhoz, hogy egy jövőbeli demokratikus európai alkotmányt hozzon létre, amely a most fennálló európai szerződéseket egy évtizeden belül felváltja.

2025-IG: Az Alkotmányozó Gyűlés határozatainak beiktatása

KI FOGJA ELÉRNI A VÁLTOZÁST?

Nekünk, Európa népeinek kötelességünk, hogy visszaszerezzük a mi Európánk fölötti ellenőrzést a felelősségre nem vonható „technokratáktól” és árnyékintézményektől.

A kontinens minden sarkából jövünk és egyesít bennünket a kulturális, nyelvi, kiejtésbeli, párt-hovatartozási, ideológiai, børszínbeli, nemi identitásbeli, hitbeli különbség, valamint a jó társadalomról alkotott elképzeléseink különbsége is.

Megalapítjuk a DiEM25-öt azzal a szándékkal, hogy elmozduljunk a „Mi, a Kormányok” és „Mi, a Technokraták” Európájától a „Mi, Európa népei” koncepcióhoz.

Négy alapelvünk:

- Egyetlen európai nép sem lehet szabad addig, amíg egy másik nép demokráciáját megsértik.
- Egyetlen európai nép sem élhet méltóságban, amíg azt másoktól megtagadják.
- Egyetlen európai nép sem reménykedhet a jólétben, amíg egy másikat állandó csődbe és válságba taszítanak.
- Egyetlen európai nép sem növekedhet a leggyengébb polgárainak biztosított alapvető javak, az emberi fejlődés, a környezeti egyensúly nélkül, és az elhatározás nélkül, hogy megváljon a fosszilis energiahordozóktól egy olyan világban, mely inkább akarja saját működését mintsem a bolygó éghajlatát megváltoztatni.

Egy olyan nagyszerű hagyományhoz csatlakozunk, melynek követői évszázadokig küldöttek azon „bölcesség” ellen, amely szerint a demokrácia luxus, és a gyengéknek túrniuk a szenvedést.

A szívünket, elménket és akaratunkat ezeknek az elveknek szentelve és elszánva a változás előidézésére kinyilvánítjuk:

FOGADALMUNK

Felszólítjuk minden európai társunkat arra, hogy csatlakozzanak hozzánk a DiEM25 európai mozgalom létrehozásában,

- hogy demokratizáljuk az Európai Uniót;
- hogy véget vessünk annak a leegyszerűsítő politikának, amely pusztán technikai döntésként tünteti fel, és alakítja hatalmi viszonyokká a politikai viszonyokat;
- hogy alá vessük az EU bürokráciáját a szuverén európai népek akaratának;
- hogy a nagyvállalatoknak a polgárok fölött gyakorolt hatalmát lebontsuk;
- hogy újrapolitizáljuk a szabályokat, amelyek a közös piacunkat és közös pénznemünket kormányozza.

Idejét múltnak tekintjük azokat a nemzetállami szintű pártokat, amelyek gyenge szövetségeket alkotnak az Európai Parlamentben. Bár a harc az alulról építkező (helyi, regionális és nemzeti szinten megvalósuló) demokráciáért szükséges, nem elégséges, ha ezt a harcot nemzetközi stratégia és egy Európa demokratizálására irányuló páneurópai mozgalom nélkül folytatjuk. Az európai demokratáknak először össze kell gyűlniük, közös célokat kitűzniük, és azután keresniük meg azokat a módokat, amelyek által a helyi közösségekkel, illetve a regionális és nemzeti szintekkel is összekapcsolódhatnak.

Az Európai Unió demokratizálásáról szóló átfogó célkitűzésünk összefonódik azzal az ambícióval, hogy a (gazdasági, politikai és szociális) önigazgatást is előmozdítsuk helyi, városi, regionális és nemzeti szinten; hogy megnyissuk a hatalom folyosóit a nyilvánosság előtt; hogy felkaroljunk társadalmi és civil mozgalmakat; és hogy felszabadítsuk a kormányzat minden szintjeit a bürokratikus és nagyvállalati hatalom alól.

Az Értelmelem, a Szabadság, a Tolerancia és a Képzelőerő Európája lelkesít minket, amelyet az széleskörű Átláthatóság, valós Szolidaritás és autentikus Demokrácia tesz lehetővé. Törekszünk:

- Egy Demokratikus Európára, amelyben minden politikai hatalom Európa szuverén népeitől származik
- Egy Átlátható Európára, amelyben minden döntéshozatal a polgárok ellenőrzése alatt történik.
- Egy Egyesült Európára, amelynek polgárai ugyanannyi közössel rendelkeznek nemzetek között, mint nemzeteken belül.
- Egy Realista Európára, amely a radikális, de megvalósítható demokratikus reformot tűzi célként.
- Egy Decentralizált Európára, amely arra használja a központi hatalmat, hogy maximalizálja a demokráciát a munkahelyeken, városokban, régiókban és államokban.
- A régiók, etnikai csoportok, vallások, nemzetek, nyelvek és kultúrák Pluralista Európájára.
- Egy Egyenlőség alapú Európára, amely ünnepli a különbözőséget és véget vet a nemek, bőrszínen, társadalmi osztályon és szexuális irányultságon alapuló diszkriminációnak.
- Egy Kulturált Európára, amely hasznosítja népei kulturális sokszínűségét és támogatja nem csak felbecsülhetetlen értékű örökségét, de az európai disszidens művészek, zenészek, írók és költők munkáját is.
- Egy Szociális Európára, amely felismeri, hogy a szabadságnak szüksége van nemcsak a beavatkozás hiányára, hanem azokra az alapvető javakra is, amelyek felszabadítanak bennünket a szűkölködés és kizsákmányolás alól.
- Egy Termelő Európára, amely a befektetéseket a közös, zöld jólétbe csatornázza.
- Egy Fenntartható Európára, amely a bolygó képességeihez mérten él, minimálisra csökkenti saját környezeti hatását, és minél több fosszilis energiahordozót a földben hagy.
- Egy Öko-Európára, amely valódi környezetvédelmi átalakulás részese.
- Egy Kreatív Európára, amely felszabadítja a polgárai képzelőerejében rejlő innovatív energiákat.
- A Technológia Európájára, amely az új technológiákat a szolidaritás szolgálatába állítja.
- Egy Történelem-tudatos Európára, amely fényes jövőt keres saját múltja elől való bujkálás nélkül.
- Egy Internacionalista Európára, amely a nem-európaiakat is önmagukban vett célként kezeli.
- Egy Békés Európára, amely csökkenti a feszültségeket keleten és a Mediterrán térségben, a militarizmus és terjeszkedés elleni bátyaként lépve fel.
- Egy Nyitott Európára, amely nyitott a világból érkező gondolatokra, emberekre és inspirációra, valamint elismeri, hogy a kerítések és határok a gyengeség jelei, bizonytalanságot terjeszt a biztonság nevében.
- Egy Felszabadult Európára, amelyben a kiváltság, az előítélet, a nélkülözés és az erőszak fenyegetése eltűnik, lehetővé téve az európaiak számára, hogy kevesebb sztereotípiák által előírt szerepbe kelljen születniük, hogy egyenlő esélyeket élvezhessenek saját képességeik kifejlesztésére, és hogy szabadon választhassák meg partnereiket az életben, a munkában és a társadalomban.

Carpe DiEM25

diem25.org